РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

6 март 2008 година *

По съединени дела C-287/06—C-292/06

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 234 ЕО от Verwaltungsgericht Köln (Германия), с актове от 28 април 2006 г., постъпили в Съда на 3 юли 2006 г., в рамките на производства по дела

Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 и C-291/06),

Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06),

Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06),

Vedat Deniz (C-292/06)

срещу

Bundesrepublik Deutschland,

* Език на производството: немски.

в присъствието на:

Marketing Service Magdeburg GmbH (C-287/06),

Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH (C-288/06),

Deutsche Post AG (C-289/06, C-290/06 и C-292/06),

Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-291/06),

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н P. Jann (докладчик), председател на състав, г-н A. Tizzano, г-н A. Borg Barthet, г-н M. Ilešič и г-н E. Levits, съдии,

генерален адвокат: г-н M. Poiares Maduro,
секретар: г-н B. Fülöp, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 септември 2007 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Deutsche Post AG, от адв. J. Sedemund и адв. S. Gerstner, Rechtsanwälte,

— за Marketing Service Magdeburg GmbH, Citipost Gesellschaft für Kurier- und Postdienstleistungen mbH и Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG), от адв. C. Freiherr von Ulmenstein, Rechtsanwalt,

— за Vedat Deniz, от адв. T. Brach, Rechtsanwalt,

— за германското правителство от г-н M. Lumma, в качеството на представител, подпомаган от адв. T. Lübbig, Rechtsanwalt,

— за белгийското правителство от г-жа A. Hubert, в качеството на представител,

— за Комисията на Европейските общности от г-н G. Braun и г-н K. Simonsson, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуване на член 47, параграф 2 ЕО и член 95 ЕО, както и на член 7, параграф 1 и член 12, пето тире от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ 1998 г., L 15, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12), изменена с Директива 2002/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. (ОВ L 176, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 178, наричана по-нататък „Директива 97/67“).

2 Запитванията са отправени в рамките на спорове между Deutsche Post AG (наричано по-нататък „Deutsche Post“) в качеството на доставчик на универсалната пощенска услуга в Германия, от една страна, и от друга — Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG), Marketing Service Magdeburg GmbH и Vedat Deniz (наричани по-нататък „въпросните посредници“) на Bundesrepublik Deutschland във връзка с решенията на Bundesnetzagentur (Федерална агенция за мрежите, наричана по-нататък „BNA“) относно предоставянето и условията на достъп на посочените посредници до предоставяне на част от услугите на Deutsche Post в неговата пощенска мрежа.

Правна уредба

Общностна правна уредба

3 Директива 97/67 започва процеса на постепенна либерализация на пазара на пощенски услуги. Според текста на второ съображение от Директива 2002/39, Директива 97/67 „установи правна рамка за пощенския отрасъл на общностно равнище, включваща мерки за гарантиране на предоставянето на универсална услуга, за определяне на максимални ограничения за пощенските услуги, които държавите-членки могат да запазват за своя универсален доставчик или доставчици с оглед поддържане на универсалната услуга, както и график за вземането на решения за по-нататъшното отваряне на пазара за конкуренция с цел създаване на единен пазар на пощенските услуги".

4 Директива 2002/39 продължава тази реализация и според четиринадесето и двадесет и четвърто съображение от нея тя определя график за постепенно и контролирано отваряне на пазара за писма за конкуренцията, като посочва 2009 г. като предвидима за пълното осъществяване на вътрешния пазар на пощенските услуги дата.

5 Член 2 от Директива 97/67 гласи:

„По смисъла на настоящата директива, се прилагат следните дефиниции:

1. *пощенски услуги:* услуги които се състоят в събирането, сортирането, пренасянето и доставката на пощенските пратки;

2. *обществена пощенска мрежа:* системата на организация и средствата от всякакво естество, използвани от доставчика/доставчиците на универсална услуга, по-конкретно с цел:

— събирането на пощенски пратки, обхванати от задължение за универсална услуга в местата за достъп върху цялата територия,

— пренасянето и обработката на тези пратки от мястото за достъп в пощенската мрежа до центъра за доставка,

— доставката на адреса, посочен върху пратките;

3. *места за достъп:* съоръжения, включително пощенски кутии за обществено ползване, поставени или на обществено място, или в помещенията на доставчика на универсалната услуга, където пощенските пратки могат да се подават от клиентите в обществената пощенска мрежа;

4. *събиране:* операцията, която се състои в събиране на пощенските пратки, подадени в местата за достъп;

[…]“

6 Относно услугите, които могат да се запазят за доставчик или доставчици на универсалната пощенска услуга, член 7, параграф 1, първа, трета и четвърта алинея от Директива 97/67 предвиждат:

„До степента, която е необходима, за да се гарантира поддържането на универсалната услуга, държавите-членки могат да продължават да запазват услуги за доставчик или доставчици на универсалната услуга. Тези услуги се ограничават до събирането, сортирането, пренасянето и доставянето на вътрешни пощенски пратки и входяща международна кореспонденция чрез бърза или обикновена поща в рамките на посочените по-долу тегловни и ценови граници. Границата за тегло е 100 грама, считано от 1 януари 2003 г., и 50 грама, считано от 1 януари 2006 г. Тези тегловни граници не се прилагат, считано от 1 януари 2003 г., ако цената е равна или е три пъти по-висока от обществената тарифа за пощенска пратка от първа тегловна категория на най-бързата пощенска категория, и, считано от 1 януари 2006 г., ако цената е равна или е два и половина пъти по-висока от съответната тарифа.

[...]

До степента, която е необходима, за да се гарантира предоставянето на универсалната услуга, пряката пощенска реклама може да остане запазена в рамките на същите граници за тегло и цени.

До степента, която е необходима, за да се гарантира предоставянето на универсалната услуга, например, когато определени сектори на пощенската дейност са вече либерализирани или поради специфичните особености на пощенските услуги на държава-членка, изходящата международна поща може да остане запазена в рамките на същите граници за тегло и цени."

7 Членове 9 и 10 от Директива 97/67 определят условията, които регулират предоставянето на незапазени услуги. В това отношение за конкурентните предприятия са предвидени общи разрешителни и индивидуални лицензии.

8 В съответствие с член 11 от посочената директива:

„Европейският парламент и Съветът, произнасяйки се по предложението на Комисията и на основание член 57, параграф 2, и на членове 66 и 100a от Договора [за ЕО], приемат такива мерки за съгласуване, които са необходими, за да се гарантира, че потребителите и доставчикът/доставчиците на универсалната услуга имат достъп до обществената пощенска мрежа при прозрачни и недискриминационни условия.“

9 Относно тарифните принципи, които доставчиците на универсалната пощенска услуга са длъжни да спазват, член 12, четвърто и пето тире от същата директива създава задължение за държавите-членки да вземат мерки тарифите за всяка услуга, която е част от универсалната пощенска услуга, да са съобразени с принципите на прозрачност и недопускане на дискриминация.

Национална правна уредба

10 Директива 97/67 е транспонирана в германската правна система със Закона за пощите (Postgesetz) от 22 декември 1997 г. (BGBl. 1997 I, стр. 3294) с последващите изменения (наричан по-нататък „Закон за пощите“). Съгласно този закон Deutsche Post е доставчикът на универсалната пощенска услуга по смисъла на член 7 от посочената директива. BNA е германският регулаторен орган по смисъла на член 22 от същата директива.

11 Що се отнася до лицензиите, които от една страна следва да се предоставят на доставчика на универсалната пощенска услуга, а от друга страна — на конкурентните предприятия, § 51 от Закона за пощите предвижда:

„(1) До 31 декември 2007 г. Deutsche Post […] има изключителното право да пренася с търговска цел пощенски пратки и адресирани каталози с тегло по-малко от 50 грама и с единична цена, по-ниска два пъти и половина от цената, приложима за пощенски пратки, съответстващи на най-ниската тегловна категория (изключителна лицензия по закон). Първото изречение не се прилага за:

[…]

5. тези, които събират писмата от подателя по негово искане, за да ги предадат в най-близкия събирателен пункт на Deutsche Post […] или в друг събирателен пункт на Deutsche Post […] в същата община;

[…]“

12 При определени условия конкурентните предприятия могат също да поискат от доставчика на универсалната пощенска услуга да им даде достъп до части от своите услуги по пренасяне. В това отношение § 28, алинея 1 от Закона за пощите предвижда:

„Ако притежател на лиценз има господстващо положение на пазара на пощенски услуги, които са предмет на лицензионен режим, той следва да

предложи поотделно на този пазар части от услугите си по пренасяне, доколкото това е икономически приемливо за него и доколкото има искане за това. По отношение на друг доставчик на пощенски услуги, задължението по смисъла на първо изречение съществува само ако отправилото искането предприятие няма господстващо положение и ако в противен случай конкуренцията на този или на друг пазар би била несъразмерно затруднена. Притежателят на лиценз има право да откаже предоставяне на част услугата, ако има опасност това да застраши правилното функциониране на съоръженията му или сигурността на предприятието му или ако в конкретния случай е изчерпан наличният му капацитет да предоставя исканата услуга.“

Споровете по главните производства и преюдициалният въпрос

13 Въпросните посредници са частни предприятия, които извършват дейност в сектора на пощенските услуги. Те притежават лицензи на основание параграф 51, алинея 1, второ изречение, точка 5 от Закона за пощите, които им дават право да пренасят кореспондентски пратки, събрани от подателя по негово искане и от негово име, за да ги предадат в най-близкия клон на Deutsche Post или в друг неин клон в същата община.

14 Системата на пренасяне на пощата, установена от доставчика на универсалната пощенска услуга в Германия, а именно Deutsche Post, е организирана по следния начин: подадената поща от страна на подателите в пощенските кутии и пощенските станции се събира, след което се пренася до най-близкия до подателя „пощенски център“ (вътрешен отдел с разпределителни функции, до който обикновено няма публичен достъп), където се осъществява предварително сортиране на пощата по район и по формат. След това тя се пренася до най-близкия до получателя пощенски център, където се осъществява по-детайлно сортиране и накрая пощата се доставя на получателите.

15 С решение на BNA от 15 септември 2000 г. Deutsche Post е задължено да предостави специални тарифи за професионални клиенти, които сами осъществяват някои подготвителни дейности, а именно — доставят пряко на отправните пощенски центрове минимални гарантирани количества поща, която е предварително сортирана по район на местоназначение и по формат. Посочените специални тарифи са възпроизведени в предлаганите от Deutsche Post общи условия.

16 На 27 юни 2001 г. Vedat Deniz поканва Deutsche Post да му отправи предложение за предоставяне на част от услугата по смисъла на § 28 от Закона за пощите. Това искане се отнася по-конкретно до възможността с търговска цел, от свое име и по същите специални тарифи като прилаганите към професионалните клиенти на Deutsche Post в даден пощенски център да се доставят големи количества поща, събрана от различни клиенти, която е разпределена и предварително сортирана.

17 Тъй като Deutsche Post отказва да отправи такова предложение на Vedat Deniz, то се обръща към BNA, за да определи условията за достъп до предоставяне на части от услугата. С решение от 5 септември 2001 г. BNA отхвърля искането на Vedat Deniz, считайки, че предоставения по силата на § 51, алинея 1, второ изречение, точка 5 от Закона за пощите лиценз не дава право на притежателя му да предоставя определени части от услугата от веригата по пренасяне на пощата.

18 На 10 октомври 2001 г. Vedat Deniz оспорва с иск пред препращащата юрисдикция посоченото решение за отказ.

19 Няколко години по-късно с решение от 11 февруари 2005 г. Bundeskartellamt (федералният орган, компетентен в областта на конкуренцията) забранява на Deutsche Post да отказва на посредниците достъп до предоставяне на части от

услугата, доколкото Deutsche Post дава такъв достъп и ценови отстъпки, от една страна, на експедиторите на едро в рамките на „договори с клиенти за части от услугата“, и то независимо от тегловните и ценови граници, предвидени в изключителната лицензия, а от друга страна, на посредниците в рамките на „договорите с конкуренти за части от услугата“ за доставка на кореспондентски пратки, надвишаващи посочените тегловни и ценови граници.

20 След посоченото решение на Bundeskartellamt, въпросните посредници поканват Deutsche Post да им отправи предложение за предоставяне на част от услугата относно пратки, които пренасят за клиентите си на цени, равни на предлаганите от Deutsche Post на клиентите му.

21 Няколко седмици по-късно посочените посредници искат от BNA да определи условията за достъп до посоченото предоставяне на части от услугата. Тези искания са мотивирани с обстоятелството, че според тях Deutsche Post осъществява дискриминация като не им предоставя същите тарифи като ползваните от клиентите му.

22 С решения от 24 октомври 2005 г. BNA уважава частично посочените искания, като по-специално задължава Deutsche Post да предостави на посредниците достъп до пощенските центрове при общите условия, приложими за посредниците по занятие. Решението е прието под условието, че ще бъде оттеглено, ако решението на Bundeskartellamt бъде отменено в производството по обжалване или въз основа на решение на Комисията на Европейските общности, на Първоинстанционния съд на Европейските общности или на Съда.

23 По различни съображения въпросните посредници, с изключение на Vedat Deniz, както и Deutsche Post, оспорват с иск посочените решения на BNA пред препращащата юрисдикция.

24 Тъй като има съмнения относно тълкуването, което следва да направи на член 12, пето тире от Директива 97/67 във връзка с член 7 от нея, Verwaltungsgericht Köln решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос, който има еднакво съдържание по дела C-287/06—C-292/06:

„Дали разпоредбите на член 47, параграф 2 ЕО и член 95 ЕО, на член 12, пето тире и член 7, параграф 1 от Директива [97/67] [...], разглеждани във връзка една с друга, трябва да се тълкуват в смисъл, че след като даден доставчик на универсалната услуга прилага специални тарифи към професионалните клиенти, които пускат пощенски пратки в пощенската мрежа, след като са ги предали предварително сортирани в пощенските центрове, доставчикът е длъжен да прилага специалните си тарифи и по отношение на предприятията, които събират пощенските пратки от подателя, като ги сортират предварително, за да ги пуснат в пощенската мрежа на същите места за достъп и при същите условия като професионалните клиенти, без доставчикът на универсалната услуга да може да откаже това, позовавайки се на задължението си да предоставя универсалната услуга?“

25 С Определение на председателя на Съда от 31 октомври 2006 г. дела C-287/06—C-292/06 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството, както и за целите на съдебното решение.

По преюдициалния въпрос

26 С въпроса си препращащата юрисдикция иска по същество да установи дали Директива 97/67 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска на предприятия, групиращи по занятие и от свое име пощенски пратки от различни податели, да се отказва ползването на специалните тарифи, които националният доставчик на универсалната пощенска услуга в сектора, в който има изключителна лицензия, предоставя на професионалните клиенти за предаване в пощенските си центрове на минимални количества предварително сортирани пратки.

27 В самото начало следва да се посочи, че що се отнася до приложението на специалните тарифи, в член 12, пето тире от Директива 97/67 изрично е предвидено, че „[д]ържавите-членки вземат мерки тарифите за всяка от услугите, които са част от предоставянето на универсалната услуга, да бъдат съобразени със следните принципи:

[…]

— когато доставчиците на универсалната услуга прилагат специални тарифи, например за услугите, предоставяни на предприятия, на експедитори на едро или на посредници, натоварени с групиране на пощата на различни клиенти, те са длъжни да спазват принципите на прозрачност и недискриминация [другаде в текста: „недопускане на дискриминация“] както по отношение на тарифите, така и по отношение на свързаните с тях условия. Тарифите отчитат разходите, които се избягват в сравнение със стандартната услуга, която обхваща пълната гама от предлагани услуги по събиране, пренасяне, сортиране и доставяне на индивидуални пощенски пратки, и заедно със свързаните с тях условия се прилагат по един и същи начин както в отношенията между третите страни, така и в отношенията между третите страни и доставчиците на универсалната услуга, предоставящи еквивалентни услуги. Всички тези тарифи се предлагат и на частни клиенти, които ползват пощенски услуги при същите условия“.

28 От тази разпоредба очевидно следва, че ако доставчик на универсалната пощенска услуга прилага специални тарифи, той е длъжен да го прави по един и същ начин, особено в отношенията между трети страни, за да спази принципите на прозрачност и недопускане на дискриминация. Така, обратно на твърденията на Deutsche Post и на германското правителство, когато такъв доставчик прилага специални тарифи за предприятия и/или експедиторите на едро, натоварените с групиране на пощата на различни клиенти посредници трябва да могат да се ползват от същите тарифи при същите условия.

29 Този извод не може да се обори с доводите на Deutsche Post и на германското правителство, които целят да докажат, че член 12, пето тире от Директива 97/67 единствено изисква въпросните посредници и професионалните клиенти на доставчика на универсалната пощенска услуга да бъдат равно третирани.

30 В това отношение Deutsche Post и посоченото правителство на първо място посочват, че дейността по събиране, пренасяне и сортиране, която се осъществява от въпросните посредници, спада към сектора, който съгласно член 7, параграф 1 от Директива 97/67 може да бъде запазен, и че в действителност до 31 декември 2007 г. германският законодател го е запазил с оглед на обществения интерес за Deutsche Post. Поради това въпросните посредници не били оправомощени да предлагат услугите, за които искат да се ползват от специални тарифи. В замяна на това професионалните клиенти действали като „лица, които са в основата на пратките или събират и упътват тези пратки от трети лица, които действат единствено от тяхно име“ по смисъла на двадесет и първо съображение от същата директива и следователно не можели да навлизат в сектора, в който Deutsche Post има изключителна лицензия.

31 Следва да се отбележи, че съгласно член 7, параграф 1, първа алинея от Директива 97/67 до степента, която е необходима, за да се гарантира поддържането на универсалната услуга, държавите-членки могат да продължават да запазват услуги за доставчик или доставчици на универсалната услуга в определени ценови и тегловни граници. Тези услуги се ограничават до събирането, сортирането, пренасянето и доставянето на вътрешни пощенски пратки и входяща международна кореспонденция. Според трета и четвърта алинея на посочения параграф пряката пощенска реклама и изходящата международна поща също могат да останат запазени в рамките на същите граници за тегло и цени като определените в този параграф до степента, която е необходима, за да се гарантира предоставянето на универсалната услуга.

32 Както обаче следва от текста на член 7, параграф 1, първа алинея, второ изречение от Директива 97/67, веригата по пренасянето, която може да се запази за доставчика на универсалната пощенска услуга, не започва със събирането. Според член 2, точка 4 от тази директива под „събиране“ се разбира операцията, която се състои в събиране на пощенските пратки, подадени в местата за достъп, които са определени в точка 3 от същия член като „съоръжения, включително пощенски кутии за обществено ползване, поставени или на обществено място, или в помещенията на доставчика на универсалната услуга, където пощенските пратки могат да се подават от клиентите в обществената пощенска мрежа“.

33 Следва обаче да се приеме за установено, че съоръжения като пощенските центрове на Deutsche Post представляват места за достъп по смисъла на посочения член 2, точка 3. В действителност няма съмнение, че професионалните клиенти на това дружество могат да му поверят пощенските си пратки в поддържаната от дружеството обществена пощенска мрежа в качеството му на доставчик на универсалната пощенска услуга. Обратно на твърденията на Deutsche Post, в това отношение не е релевантен въпросът дали предоставянето на част от услугата от страна на такива професионални клиенти или от тяхно име до предаването на пратките в пощенските центрове може да се определи като „самопредоставяне“.

34 Освен това, както отбелязва германското правителство в писменото си становище, извън сектора на изключителната лицензия на Deutsche Post, въз основа на Закона за пощите конкурентите му също имат достъп до пощенските центрове и до ценовите намаления за предоставяне на част от услугата. Както уточнява Vedat Deniz в писменото си становище, без твърденията му по този въпрос да са оспорени, такъв достъп изглежда е необходим поради обстоятелството, че пощенските кутии и пощенските станции на Deutsche Post са твърде малки, за да може големи количества пратки да бъдат получени и обработени.

35 Поради това се налага изводът, че дейност, каквато е събирането от различните податели на пощенски пратки, предварителното им сортиране и пренасянето им до местата за достъп като пощенските центрове на Deutsche Post, осъществявана от страна на посредници, не спада към сектора, който може да се запази съгласно член 7, параграф 1 от Директива 97/67. Следователно на тази разпоредба не може да се прави позоваване, за да се обоснове третиране на въпросните посредници, различно от това на професионалните клиенти на посоченото дружество.

36 Deutsche Post и германското правителство обаче твърдят, че даването на разрешение на посредниците да се ползват от достъп до пощенските центрове и от съответните отстъпки за предоставяне на част от услугата по отношение на пощенските пратки, които предвид теглото и цената им спадат към сектора, в който това дружество има изключителна лицензия, щяло да застраши неговото финансово равновесие. В действителност така тези посредници можели да предлагат на доходоносна клиентела — предприятията, от които произхождат около 80 % от всички пратки, цялата верига по пренасянето на пощата, и то на по-ниски цени от тези на Deutsche Post. За по-скъпите дестинации, по-специално доставката в селските райони, посочените посредници биха могли да прибягнат към услугите на доставчика на универсалната пощенска услуга в качеството му на подизпълнител, който е задължен да поддържа изцяло структурата си от ресурси и персонал.

37 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че съгласно член 12, пето тире от Директива 97/67 специалните тарифи „отчитат разходите, които се избягват в сравнение със стандартната услуга, която обхваща пълната гама от предлагани услуги по събиране, пренасяне, сортиране и доставяне на индивидуални пощенски пратки“. Следователно посочените тарифи могат да се определят така, че да покриват специфичните разходи, свързани с предоставянето на универсалната пощенска услуга, и се различават от нормалните тарифи само поради обстоятелството, че в действителност избегнатите разходи са приспаднати от последните, като по този начин предоставянето на специални тарифи не засяга финансовото равновесие на доставчика на универсалната пощенска услуга.

38 Така, ако се окаже, че даването на посредниците на действително предоставените на професионалните клиенти на Deutsche Post отстъпки води до това, посочените ценови отстъпки да са прекомерни по отношение на избегнатите разходи, дружеството може да намали в необходимата степен тези ценови отстъпки за всички, които се ползват от тях.

39 Освен това е безспорно, че доставката на пощенски пратки, спадащи към сектора, в който доставчикът на универсалната пощенска услуга има изключителна лицензия, по принцип остава запазена за този доставчик и че понастоящем отстъпките от страна на Deutsche Post на професионалните му клиенти за подаване в пощенските центрове на минимални количества предварително сортирани пратки се движат между 3 % и 21 %.

40 Deutsche Post и германското правителство посочват още, че член 12, пето тире Директива 97/67 се отнасял само до тарифите и поради това от него не можело да следва задължение за дадена държава-членка да дава достъп до предоставяне на част от услугата на конкурентите в сектора, в който доставчикът на универсалната пощенска услуга има изключителна лицензия. В действителност достъпът до обществената пощенска мрежа бил предмет на член 11 от същата директива, предвиждащ за уреждането на посочения достъп да се издаде последващ акт на общностния законодател, който обаче още не е упражнил това свое правомощие.

41 Действително член 12, пето тире от Директива 97/67 няма за цел да урежда принципния въпрос дали даден доставчик на универсалната пощенска услуга е длъжен или не да предостави достъп до пощенската верига при условия и в пунктове, различни от тези на обичайната пощенска услуга за писма. Както обаче следва от текста на посочената разпоредба, тя налага на държавите-членки строго задължение да спазват принципите на прозрачност и недопускане на дискриминация, когато на практика е предоставен достъп до специални тарифи от страна на този доставчик.

42 Както Deutsche Post, така и германското правителство обаче признават, че по по-либерален начин от предвидения в директивата дружеството е предоставило на професионалните си клиенти достъп до своята пощенска мрежа в места, различни от обичайните места за достъп и така им предоставя специални тарифи.

43 Член 12, пето тире от Директива 97/67 има за цел да уреди точно такова положение. Когато даден доставчик на универсалната пощенска услуга прилага специални тарифи, например за услугите, предоставяни на предприятия, на експедитори на едро или на посредници, на които е възложено групиране на пощата на различни клиенти, посочените тарифи, както и свързаните с това условия, се прилагат по същия начин, по-специално в отношенията между трети страни.

44 С оглед на гореизложеното следва да се отговори на поставения въпрос, че член 12, пето тире от Директива 97/67 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска на предприятия, групиращи по занятие и от свое име пощенски пратки от различни податели, да се отказва ползването на специалните тарифи, предоставяни от националния доставчик на универсалната пощенска услуга в сектора, в който има изключителен лиценз, на професионалните клиенти за предаването в пощенските му центрове на минимални количества предварително сортирани пратки.

По съдебните разноски

45 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 12, пето тире от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата, изменена с Директива 2002/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска на предприятия, групиращи по занятие и от свое име пощенски пратки от различни податели, да се отказва ползването на специалните тарифи, предоставяни от националния доставчик на универсалната пощенска услуга в сектора, в който има изключителна лицензия, на професионалните клиенти за предаването в пощенските му центрове на минимални количества предварително сортирани пратки.

Подписи